

و

گفت

شود

◀ تعدادی از دانشجویان بورسیه دانشگاه

هلسینکی فنلاند در نامه‌ای با برشمردن دلایلی از قبیل بالا بودن هزینه‌های زندگی مانند اجاره خانه، هزینه حمل و نقل و رفت و آمد شهری، خوراک و پوشاک و... و بالا بودن هزینه درمان و

میزان مالیات در کشور فنلاند، که سبب افزایش هزینه‌ها در تمام بخش‌های زندگی در این کشور می‌شود و نیز معافیت دانشجویان شاغل به تحصیل در کشور فنلاند از پرداخت شهریه (که انعطاف در تصمیم‌گیری و افزایش حقوق ماهیانه را ممکن می‌کند) و پایین‌تر بودن هزینه‌های زندگی در کشوری همانند آلمان (با شهریه هر فرد ۸۰۰ یورو) در مقابل هزینه‌های کشور فنلاند (با شهریه هر فرد ۶۷۰ یورو)، خواستار افزایش میزان شهریه و یا پرداخت بیمه سالانه شده‌اند. **پاسخ مسئولان:** افزایش مقرری برای پوشش هزینه‌های دانشجویان این کشور پیشنهاد شده است که در صورت تصویب هیئت دولت اعمال خواهد شد.

◀ جمعی از دانشجویان شاغل به تحصیل در کشور بلژیک در نامه‌ای به تاریخ ۸۳/۱۱/۲۵ برخی از مشکلات خود را در زمینه هزینه‌های زندگی در آن کشور مطرح کرده‌اند که به اطلاع می‌رسد که پیشنهاد افزایش مقرری دانشجویان که به تأیید سازمان مدیریت و برنامه ریزی نیز رسیده است، برای طرح در هیئت دولت ارسال شده است که، در صورت تصویب، اعمال خواهد شد.

◀ امور صنفی اتحادیه انجمن های اسلامی دانشجویان در اروپا طی نامه ای خطاب به دکتر توفیقی، وزیر علوم، تحقیقات و فناوری، موضوعات و پیشنهادهایی را در زمینه دوره های دکتری خارج از کشور و دوره های کوتاه مدت تحقیقاتی مطرح کرده است که به مفادی از آن اشاره می شود:

۱- اعزام دانشجو با هدف جلوگیری از شکاف های علمی میان ایران و جهان و گسترش ارتباط جهانی انجام می شود. با توجه به دوره حدوداً سه ماهه انطباق دانشجو با محیط، دوره های کوتاه مدت شش یا نه ماهه مناسب به نظر نمی رسند. همچنین بسیاری از دانشجویان دکتری داخل پس از اتمام پایان نامه و قبل از دفاع اعزام می شوند که عملاً این دوره ها در رساله آنها تاثیری نمی گذارد.

۲- دوره های بلند مدت، عیب فوق را ندارند ولی هزینه زیادی را به کشور تحمیل می کنند و به مدت چهار سال ارتباط دانشجو را با کشور قطع می کنند و باعث انحراف اهداف تحقیق و بروز مشکلاتی در پذیرش فارغ التحصیل در محل کار او در ایران می شوند.

۳- دفاتر سرپرستی، به علت محدودیت منابع، قادر به رفع مشکلات دانشجویان، پذیرایی و هدایت آنها در بدو ورود و کمک در زمینه هایی مانند مسکن و پایین آوردن زمان انطباق دانشجو با محیط، کنترل و نظارت و پیگیری امور تحصیلی دانشجویان نیستند.

با توجه به موضوعات فوق پیشنهاد می شود دوره هایی با مدرک ترکیبی (یک دانشگاه داخل و یک دانشگاه خارج) مد نظر قرار گیرند. در این صورت هر دانشجو حدود یک سال و نیم در خارج خواهد بود و تماس او با محل کارش قطع نخواهد شد. در ضمن این روش شناخته شده است و امکان استفاده از بورس کشورهای دیگر را فراهم می کند. همچنین با سیاست اعزام در دوره های کوتاه مدت و بلندمدت تعداد بیشتری از دانشجویان اعزام خواهند شد. لذا پیشنهاد می شود امور مربوط به دانشجویان به شرکت های خصوصی واگذار گردند و دفاتر سرپرستی نقش بازرسی و نظارت را بر عهده گیرند.

این اتحادیه همچنین در نامه دیگری به وزیر علوم برخی از دغدغه های خاطر فارغ التحصیلان بورسیه را پس از مراجعت به ایران چنین برشمرده است:

۱- تورم غیر قابل تصور در کشور و دریافتی اندک اعضای هیئت علمی خصوصاً تازه واردان؛

۲- مشکل مسکن و هزینه های سرسام آور آن؛

۳- پروسه بلندمدت استخدام اعضای هیئت علمی؛

۴- دریافت اولین حقوق پس از چندین ماه؛

۵- بروز برخی برخوردهای خارج از شان این افراد.

با این چشم انداز ترس از بازگشت بر بسیاری مستولی می شود و منجر به عدم بازگشت عده ای و بازگشت با تاخیر عده ای دیگر می شود (البته مسائل سیاسی، فرهنگی و تحقیقاتی نیز موثراند که در این نامه مد نظر نبوده اند).

با توجه به موضوعات فوق پیشنهاد می شود:

الف- پروسه استخدام بررسی و ضمن حذف بروکراسی های زاید، مدت زمان استخدام اعضای هیئت علمی کاهش یابد.

ب- در زمینه مسکن، برای اعضای جدید هیئت علمی اولویت در نظر گرفته و یا وام در اختیار آنها گذاشته شود.

ج- پروسه پرداخت اولین حقوق عوض شود و کاهش یابد.

